

Jamsai

Jamsai Love Series

Zodiac

Jamsai
ทดลองอ่าน

Heartless

Scorpio

ร้อยรัก

เหลี่ยมร้าย

นาย

จอมเจ้าเล่ห์

Jamsai
ทดลองอ่าน

Jamsai
ทดลองอ่าน

Merlin ธิษณ

Jamsai

Zodiac
Jamsai Love Series

Jamsai

Heartless
Scorpio
ร้อยรัก
เกลี้ยมร้าย
นาย
จอมเจ้าเล่ห์

ทดลองอ่าน

Jamsai

ทดลองอ่าน

Heartless Scorpio
ร้อยรักเกลี้ยมร้าย
นายจอมเจ้าเล่ห์

ดัดแปลงบทภาษาไทย
โดยคุณวราภรณ์พรพิศิต
และเรียบเรียงโดย
นันทิยา นพคุณธนุ

www.jamsai.com Jamsai

ทดลองอ่าน

Heartless Scorpio
ร้อยรักเกลี้ยมร้าย
นายจอมเจ้าเล่ห์

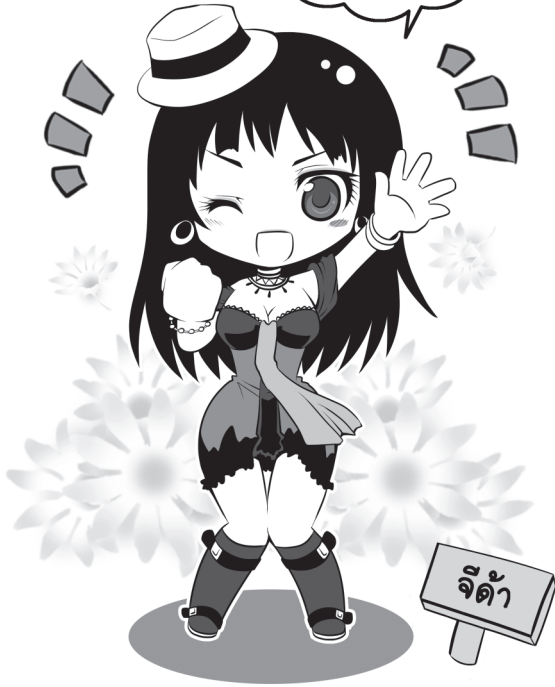
ดัดแปลงบทภาษาไทย
โดยคุณวราภรณ์พรพิศิต
และเรียบเรียงโดย
นันทิยา นพคุณธนุ

www.jamsai.com Jamsai

ทดลองอ่าน

หัวใจสาวบ๊ตก
รู้%ที่%ไม่%มี%บ%บ%บ%ค่า~

Jamsai Love Series

Heartless Scorpio ร้อยรักเหลี่ยมร้ายนายจอมเจ้าเล่ห์

Merlin เข็ญ

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 885-930-51-0644-1

ภาพประกอบ   เพียงพิชญ์ ศาสตร์ศติ (vic)

ภาพการ์ตูนท้ายเล่ม   จันทน์ ธิติลิศ (tabby)

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกวย-จตุรรม

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 199 บาท

Printed on Green Read Paper

www.facebook.com/greenreadpaper

ทักทาย

สวัสดิ์เพื่อนๆ ในเดือนตุลาคมแสนสดใสค่ะ ^o^ แจ่มใสมีโปรเจกต์เก๋ก๊วตสุดบรรเจิดมาส่งถึงมือกันอีกแล้ว และคราวนี้ก็พิเศษมากด้วยเพราะเป็นการรวมตัวของเหล่าหนุ่มหล่อสุดฮอตถึง 12 คน 12 สไตล์ โปรเจกต์ที่ว่านี้ก็คือ Prince of Zodiac ค่ะ เชื่อว่าสาวๆ ทั้งประเทศที่ตั้งตารอกันอยู่คงไม่เก็บหอมเสียดังกริดใจม๊ยะละคะ ดังนั้นขอเสียงต้อนรับดังๆ หน่อยเร็ว~ กร๊าดๆ >_<

นอกจากเรื่องราวสนุกๆ ของหนุ่มๆ ที่ได้รับการโหวตมากที่สุดในแต่ละราศีแล้ว เพื่อนๆ จะได้พบกับบทสัมภาษณ์พิเศษจากพวกเขาด้วยนะคะ ขอแนะนำว่าพลาดไม่ได้เด็ดขาด ไม่งั้นจะเสียใจ ฮุฮิ

Merlin เป็นผู้รับหน้าที่ถ่ายทอดเรื่องราวของหนุ่มราศีพิจิก ในผลงานเรื่อง 'Heartless Scorpio ร้อยรักเหลี่ยมร้ายนายจอมเจ้าเล่ห์' เล่มนี้เราได้นายแบบเกเรอย่าง 'นิวเคลียร์' มาปะทะกับ 'ดาราวพราย' นักเขียนบทละครโทรทัศน์ที่บังเอิญโชคร้ายหลุดเข้าไปในวงโคจรของเขาซะได้ แถมนิวเคลียร์ยังจ้องแต่จะเล่นงานเธอให้ยับอีกต่างหาก นี่ถ้าใจไม่แข็งจริงละก็ เธอร้องไห้โศปนานแล้วนะจะบอกให้ ฮิๆ ^o^

ด้วยไมตรีจิต

สวน้อยมยองนัง

สำนักพิมพ์แจ่มใส

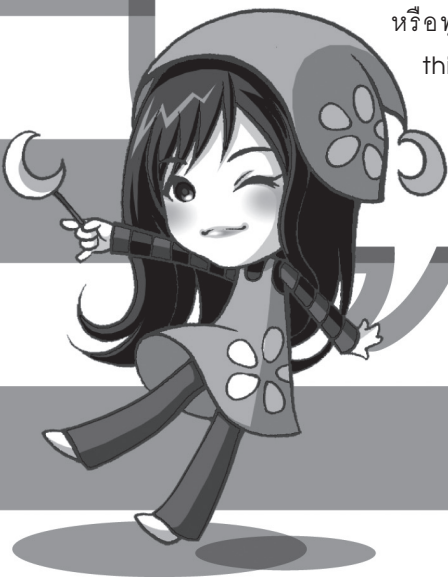
นักเขียน

สวัสดีค่า~ >O< Merlin เองค่า~ หลังจากที่หายไปนานราวครึ่งปีก็มีนิยายเล่มใหม่ล่าสุดมาฝากค่ะ คราวนี้เป็นโปรเจกต์พิเศษที่ได้เข้ารอบมาเป็นตัวแทนของหนุ่มราศีพิจิกที่แสนจะเจ้าเล่ห์ในเรื่องอื่นๆ ฮ่าๆ ขอบอกว่าถ้าจะทำความเข้าใจกับคาแร็กเตอร์ที่ได้ใจหทัยมากก็ทำเอาปวดเหงื่อเลยทีเดียว (อ่านตำราราศีแทบจะเกลี้ยงเว็บ) หวังว่าพ่อหนุ่มคนมีระดับคนนี้จะทำให้ทุกคนอินไปกับความรักที่แสนจะทุ้มเท (แบบไม่แคร์สื่อ) ของเขานะคะ >_<~

ป.ล. สำหรับคาแร็กเตอร์ของหนุ่มพิจิกที่เน้นคือส่วนของ (Scorpio's Part) แต่นี่คือส่วนน้อยซึ่งคัดมาจากการได้อ่านทำความเข้าใจเกี่ยวกับหนุ่มราศีนี้ หากไม่ตรงใจหรือไม่เหมือนคนใกล้ชิดของคุณผู้อ่านก็หวังว่าจะเข้าใจนะค่ะ ทุกสิ่งอย่างล้วนมันต่างจากลักษณะนิสัยของราศีที่ได้อ่านมาจนเกิดเป็นพระเอกคนหนึ่งที่แสนจะเซเพลแต่หัวใจมีรักแท้แค่หนึ่งเดียวค่ะ

สุดท้ายขอขอบคุณทุกคนที่ให้การสนับสนุนเรื่อยมา ใครอยากติดตามผลงานหรือพูดคุยได้ตรงนี้ค่ะ <http://my.dek-d.com/thirdmeow/> กับ Facebook Fan Page <http://www.facebook.com/MerlinMeow> ตอบทุกคำถามจ้ะ

Merlin

Prince of Zodiac

ในงานประกาศผลรางวัล Prince of Zodiac ที่ผ่านมา หลายคนคงรู้กันแล้วว่าหนุ่มๆ ที่ได้รับคะแนนโหวตสูงสุดและได้เป็นตัวแทนทั้งสิบสองราศีนั้นมิใคร่บ้าง แน่หนอนว่านอกจากรูปร่างหน้าตาของพวกเขาจะหล่อบาดใจชนิดกินกันไม่ลงแล้ว โพรไฟล์ของแต่ละคนยังโดดเด่นและล้นหลามด้วยความสามารถไม่แพ้กัน เราจึงไม่พลาดที่จะจับพวกเขามานั่งสัมภาษณ์แบบเอ็กซ์คลูซีฟสุดๆ ด้วยคำถามล้วงลึกถึงตีบไตใส่หุงเลยก็เดียว เห็นที่สาวๆ ทั้งหลายคงต้องเตรียมตัวเตรียมใจให้พร้อมนะค่ะ เพราะหนุ่มๆ แต่ละคนจิดคำตอบสุดแพรวพราวมาเต็มล่ตรีม หากใครเคยดูวงหรืออ่านคำทำนายเรื่องความรักว่าจะได้ครองคู่กับหนุ่มราศีไหนมาบ้างแล้ว ก็ลองไปศึกษาไลฟ์สไตล์หรืออุปนิสัยส่วนตัวส่วนตัวของหนุ่มราศีนั้นๆ ผ่านเรื่องราวของพวกเขาทั้งสิบสองกันเลยดีกว่าค่ะ อ๊ะ~ เพื่อให้ทุกคนไข่ 'หัวใจ' ในการตัดสินใจขึ้น เรามีโพรไฟล์ของแต่ละคนมาฝากด้วยนะค่ะ

ชื่อ : สเตอร์ม, ตอมมี
ราศี : เมษ
อาชีพ : นักศึกษา

ชื่อ : จูเลียสชาร์, มิโนทอร์
ราศี : พฤษภ
อาชีพ : นักเขียนนิยาย

ชื่อ : แลนซ์
ราศี : เมถุน
อาชีพ : นักร้อง

ชื่อ : โรม
ราศี : กรกฎ
อาชีพ : นักศึกษา

♈

ชื่อ : เชน
ราศี : สิงห์
อาชีพ : นักแข่งรถ

♉

ชื่อ : เคนเนดี้ (เคน)
ราศี : ถิ่น
อาชีพ : นักศึกษา/
ธุรกิจส่วนตัว

♊

ชื่อ : เท็กซัส
ราศี : ตู
อาชีพ : นักวาด
รูปร่างแบบบิกินี

♋

ชื่อ : นิวเคลียร์
ราศี : พิก
อาชีพ : นายแบบ

♌

ชื่อ : จอมทัพ
ราศี : ธนู
อาชีพ : นิสิต

♍

ชื่อ : อัลจี
ราศี : มังกร
อาชีพ : ช่างภาพ
และหุ้นส่วนของ
นิตยสาร F&M

♎

ชื่อ : Summer Wind
ราศี : กุมภ์
อาชีพ : นักแข่งรถ
มอเตอร์ไซด์

♏

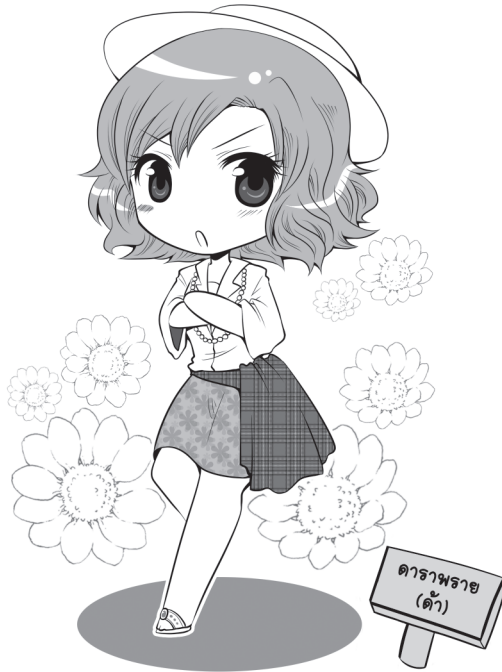
ชื่อ : แอรอน
ราศี : มิน
อาชีพ : นักฟุตบอล

สำนักพิมพ์แจ่มใส ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

Jamsai

พร้อมกับใจคุณ

ถ้าไม่เอาหัวใจมาบอก
อย่าหวังว่าจะได้รักตอบ

ชื่อ : นฤนาท ปวิษฐาวงศ์วาน
ชื่อเล่น : นิเวศลิษฐ์
วันเกิด : 1 ธันวาคม 25XX
ราศี : พิจิก
กรุปเลือด : B
อาชีพ : นายแบบ
สิ่งที่ชอบ : ดำ
อาหารโปรด : อะไรก็ได้ที่ไม่ใช่ของหวาน
สถานที่โปรด : ที่ที่มีเตียงนอน
ของที่มีพกติดตัวเสมอ : แหวน
สเป็กสาวในฝัน : มีเสน่ห์ยั่ววน
นิยามความเป็นตัวเอง : คนมีระดับ

บทสัมภาษณ์

ลึกลับ เจ้าเสน่ห์ น่าหลงใหล...นี่คือนิยามของหนุ่มราศีพิจิกที่หลายตำราพูดถึง ถ้าจะให้พ้นธงไปเลยคงจะไม่เห็นภาพ เราเลยเชิญเจ้าของตำแหน่ง Prince of Zodiac ในราศีพิจิกมาให้คำนิยามถึงตัวเขาในบทสัมภาษณ์ที่บอกความเป็นตัวตนเอาใจสาว ๆ ที่อยากรู้กันในระดับนี้ ที่นี้ทีเดียว!

ต้องบอกเลยว่าพิเศษจริงๆ สำหรับการได้สัมภาษณ์หนุ่มลูกครึ่งไทย-จีน-ญี่ปุ่นวัยยี่สิบสี่ นายแบบสุดฮอตสายเลือดไทยที่โด่งดังอยู่ในหลายๆ ประเทศทางแถบเอเชีย ใบหน้าของนิเวศลิษฐ์ที่ปรากฏแพร่หลายตามแบรนด์สินค้าชั้นนำที่ว่าดูดีมีเสน่ห์ที่สุดๆ แล้ว พอเจอตัวจริงของเขาในวันนี้ บอกได้คำเดียวว่าออร่าแรงกว่าในรูปล้านเท่า!

นอกจากผลงานของเขาจะฮอตเข้าตา ในเรื่องครอบครัวเขายังเป็น

ถึงลูกชายคนเดียวของตระกูล 'ปวิษฐาวงศ์วาน' เจ้าของสถานีโทรทัศน์
ยักษ์ใหญ่จนได้ชื่อว่าเป็นผู้นำของสื่อวงการบันเทิงบ้านเรา เรียกว่าครบ
เครื่องเพชรเฟิดตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้าขนาดนี้ บทสัมภาษณ์ของเขา
ก็คงบอกให้เราเห็นว่าหนุ่มแสนมีเสน่ห์คนนี่โดนใจคุณสาวๆ ที่ตรงไหน

รู้สึกยังไงบ้างที่ได้รับเลือกเป็น Prince of Zodiac

นิวเคลียร์ : ก็ดีครับ ขอขอบคุณที่หลายคนโหวตให้ผมได้ตำแหน่งนี้

คิดว่าอะไรทำให้คุณได้รับเลือก

นิวเคลียร์ : แรงดึงดูดทางเพศมัง ผมคิดว่างั้น

ชีวิตหลังจากได้กลายเป็น Prince of Zodiac มีอะไรเปลี่ยนไป
บ้างมั๊ย

นิวเคลียร์ : เฉยๆ นะ หรือบางทีอาจจะจะมีอะไรเปลี่ยน แต่ผมก็ไม่ได้
สังเกต

คิดว่านิสัยตรงกับราศีตัวเองรึเปล่า

นิวเคลียร์ : ไม่รู้สิ ผมไม่เคยรู้ว่าราศีนี้ต้องนิสัยแบบไหน

สิ่งที่คุณเกลียดมากที่สุดในชีวิต

นิวเคลียร์ : มีเยอะจนลำดับไม่ได้ว่าอะไรมากที่สุด งั้นผมขอละ
คำถามข้อนี้ไว้แล้วกัน

ความรักของหนุ่มราศีนี้ หรือความรักในแบบของคุณเป็นแบบไหน

นิวเคลียร์ : ความรักมันก็เหมือนเรากำลังเล่นเกม มีจุดเริ่มต้นรวม
ถึงจุดจบอยู่ในตัวของมันเอง และผมชอบเป็นผู้คุมเกมมากกว่า มันสนุก
กว่ากันเยอะ

อะไรสำคัญที่สุดในชีวิตคุณ

นิวเคลียร์ : เป้าหมาย

ถ้าเปลี่ยนราศีได้...คุณอยากเกิดราศีอะไร และเพราะอะไร

นิวเคลียร์ : ผมคงไม่อยากเปลี่ยนเพราะผมยึดมั่นในสิ่งที่ตัวเองเป็นมาตั้งแต่ต้น ผมไม่คิดจะเปลี่ยนใจจากอะไรง่ายๆ

หลังจากนี้ คุณวางแผนอะไรไว้กับชีวิตคุณบ้าง

นิวเคลียร์ : นั่นสิ ผมไม่เคยนึกถึงเรื่องนี้มาก่อนเลย งั้นขอละไว้
อีกข้อแล้วกัน (เอิ่ม...)

ฝากอะไรถึงคนอ่านของเราที่ช่วยกันโหวตให้คุณหน่อย

นิวเคลียร์ : ขอขอบคุณครับ

บทนำ จำไว้...รักคือเรื่องไม่จริง

"เธอรักฉันหรือ"

ริมฝีปากอวบอิมค่อยๆ พรหมสั้มผัสอันแสนเย้ายวนในใจนบใบหน้าเรียวยหล่อคม...ความร้อนร้อนรุ่มเจ้าจอนชายหนุ่มต้องเซยคางของเธอขึ้นมอง...เล็บสีแดงยาวค่อยๆ กรีดไล่ไครงหน้าคมเข้มแฝงเสน่ห์ของหมาป่าเจ้าเล่ห์เบาๆ นัยน์ตาสีนิลคู่คมสะท้อนภาพเธอที่กำลังทำหน้าลุ่มหลงเขาอย่างถอนตัวไม่ขึ้นอยู่เต็มสายตา

ใบหน้าหล่อเหลาดึงดูดให้เธอโน้มหน้าเข้าใกล้เพื่อจุมพิต แต่ทว่ากลับถูกมือหนาตรึงปลายคางของเธอไว้ให้หยุดแต่เพียงเท่านั้น...

ก็!

"...ว่าไงล่ะ รักฉันแล้วหรือไง"

"คุณไม่รู้หรือว่าฉันหลงรักคุณจนจะบ้าตายอยู่แล้ว~"

"แล้วรักฉันที่ตรงไหน --"

ใบหน้าสวยเซ็กซี่ตามสเป็กของเขาขมวดคิ้วมุ่น ริมฝีปากกำลังจะเผยอเพื่อตอบเอาใจแต่กลับถูกขัดด้วยนัยน์ตาสีดำสนิทราวแก้วเจียระไนเม็ดงาม แววตาของเขาจ้องมองพร้อมกับเอ่ยเสียงต่ำฟังดูน่าหวั่นอยู่ลึกๆ

"ถ้าจับได้ว่าเธอโกหก ฉันจะเชี้ยเธอทิ้งทันที"

"เอ่อ..."

"ว่าไงล่ะ รักฉันตรงไหน"

ใจจริงเธออยากจะเป็นคำพูดให้สวยหู แต่พอสบสายตาราวกับเครื่องจับเท็จนั่น ปากเธอก็พริ้งพริ้วคำพูดที่ออกมาจากใจจริงล้วนๆ

"..หน้าตา >_<///"

"ตรงไหนอีก -_-"

"เอ่อ..."

"..."

"นามสกุล =O="

"แล้วไงอีก -_-"

"รทสวย >O<"

"อ่อ ชอบนั่งแลมเบอร์กินี่ -_-"

"ฉันพูดแต่ความจริงเพราะฉันจริงใจกับคุณนะ ฉันรักคุณ~"

จากคำสารภาพสุดแสนตรงเผงทำให้รอยยิ้มที่นานๆ จะโผล่ขึ้นบนใบหน้าหล่อเหลาชายชัด หญิงสาวมีความหวังประหนึ่งถูกลอตเตอรี่รางวัลที่หนึ่ง เธอรีบสวมกอดเขาอย่างเอาใจแต่กลับถูกมือแข็งแกระงกออกช้าๆ

"สรุปตรงๆ คือชอบเงินสินะ"

"ไม่ใช่สินะ ฉันชอบคุณ!"

เขาส่งยิ้มเย็นชาเหมือนเป็นการปลอบใจไร้ซึ่งความรู้สึกใดๆ ทั้งสิ้น
"งั้นฉันจะบอกให้เธอรู้ไว้"

"..."

"สำหรับฉัน...ความรักมันคือเรื่องโกหกทั้งเพ"

"มะ...หมายความว่ายังไง"

"เกมโอเวอร์ เธอถูกเชี้ยทิ้งเพราะโกหกกว่ารักฉัน"

"กรี๊ด ม่ายยย~ TOT"

น้ำตา เสี่ยงกรีดร้อง ขอที อย่าทำเลย เห็นจนเบื่อแล้ว -_-^

จะว่าเขาเป็นคนไร้หัวใจหรือใจดีใจดำก็ตามเถอะ เขาชิน!

1

บัตรประชาชน

"ขอเยี่ยมหน่อยนะแก ไหววะ (>A<)~"

ฉันนั่งมองไอ้จี้ หรือ 'จิด้า' (ชื่อเดิม จิตรศักดิ์ --;) เพื่อนสาวประเภทสองที่พยายามก้มหัวปลกๆ มาตั้งแต่สิบนาทีก่อน หล่อนคือเพื่อนข้างบ้านที่รู้จักกันมาตั้งแต่เด็ก จนตอนนี้ย้ายบ้านไปอยู่คอนโด (เพื่อความสะดวกในการออกแรดแบบไม่ให้ทางบ้านรู้) แต่เรากียังคงติดต่อกันอยู่ และเวลามันไหล่นำมาแต่ละที ชอบนำพาเรื่องเด็ดเนื้อร้อนใจมาให้ เป็นของแถมด้วย อย่างเช่นตอนนี้ =_=^

"แกนี่นะ อยากคบใครแล้วทำไมต้องไปหลอกเขาอย่างนั้น ถ้าเขามารู้ความจริงที่หลังไม่แยะอะ"

ฉันบ่นเพราะสิ่งที่ยัยจิด้า (เรียกแบบเพื่อนสาวแล้วกัน เรียกชื่อเดิมเต็มมันคิดสั้นโดดน้ำตาย --) มาเยี่ยมคือบัตรประชาชน และที่อยากเยี่ยมก็เพื่อจะเอาไปยื่นยื่นให้ผู้ชายคนล่าสุดที่มาจีบมั่นใจว่ายัยนี่คือสาวแท้ =_=; (เข้าข่ายหลอกหลวงชัดๆ!)

"แกไม่รู้หรือไงว่าสมัยนี้ผู้ชายเซ็นส์ดีจะตาย อะอะก็ขอตรวจบัตรประชาชนอะ ทำอย่างกับเป็นยามเฝ้าหน้าผับ TAT ขนาดฉันประโคมทั้งตัวสวยเซ็กซี่ที่ตีขนาดนี้ยังโดนถามเลย แล้วเป็นไง คราวก่อนแกไม่ให้ฉันเยี่ยม ฉันเลยถูกมันทิ้งเลย TOT ฮือออ~ นั่งเพื่อนใจร้าย นั่งใจยักษ์นั่งใจมาร นั่งใจดำ นั่งดับเปิด นั่งเสลดหมา =()=^^"

"ไอ้บ้า! เกี้ยวอะไรกับฉันวะเนี่ย คนอยู่ดีๆ มาด่าเป็นชุด เดียวแม่ตบชก! =*=^"

"กร๊ิด เจ็บ~ TT()TT"

"ยัง!"

ฉันแค่แยกเขี้ยวใส่ยังไม่ทันลงไม้ลงมือก็ต้องทนฟังยัยจิด้าทำปากยื่นปากยาวแหวะฉันอย่างประชด ฟังนานๆ แล้วพานอยากจะเลิกคบมัน

วันละหลายรอบ ไขักระหังป่วย! =_*

"ใช่ซี~! แกมันเกิดมาก็สวยเวริดของแท้ ไม่ต้องดี๊นรรนเสริมนม ตัด
หงอนเหมือนฉัน!"

"นะ...นี่แกตัดเจ้าโลกแล้วละ... (=O=!!)"

"อือ บริจาคให้เปิดกินไปแล้ว TAT" (กระซิกๆ)

"แล้วไหนแกว่าอาป้าแกฆ่าแม่ไง ถ้ารู้ว่าแกสาวแตกแบบนี้ ตัดไป
แล้วจะทำไง ที่นี้ทำลูกสืบสกุลไม่ได้แล้วนะเพี้ย =O="

"ฉันมาคิดดูแล้ว อาป้าไม่ได้มีฉันเป็นลูกชายคนเดียวสักหน่อย
อีกอย่างถ้าหากฉันเจอผู้ชายดีๆ ก็จะชอบผ่านหน้าตามเขาไปเลย ที่นี้อาป้า
ก็ตามไม่เจอแล้ว"

ดูความคิดมัน...=*;;

"แกนี่ก็ชอบคิดอะไรดี๊นนๆ กะว่าชาตินี้จะไม่เจอหน้าครอบครัวญาติ
พี่น้องอีกแล้วหรือไงฮะ"

"โฮ~~~ ทำไมแกต้องด่าฉันด้วย เพื่อนไม่เข้าใจจ้า~ TOT" (ตื้ออก
ชกหัว)

"=_=;;" (เพลี่ย)

ฉันรีบยื่นทิชชูให้ยัยจิด้าซับน้ำตาที่ไหลเผาะๆ ก่อนจะนั่งกะพริบ
ตาปริบๆ เหล่ไปตรงนั้นของยัยนี้อย่างสแกนเรดาร์ ใ้ ฝีมือการแพทย์สมัย
นี้ก้าวหน้าจริงๆ ใส่เดฟรัดเป้าขนาดนั้นยังดูเรียบเนียนเหมือนผู้หญิงเด้
=///=;;

พี๊ดดดดดด~ (T..T)

"เอาละๆ เลิกสั่งขี้มูกร้องให้เหมือนอาป้าแกตายได้แล้ว"

"ปากดำแยมมากเลยแก อาป้าฉันยังไม่ตาย TOT"

"อือๆ โทษที แล้วก็เลิกทำหน้าที่แบบหมาล่าลักน้ำด้วย แกนี่มันจริงๆ
เลย =_-333"

ฉันพนมมหายใจหน้าๆ และเหมือนยัยจิด้าจะรู้ทันเลยทำตาวิ้งๆ ใส่
นี่ถ้าทำหูตึงกระโดดเลียหน้าฉันเลียนแบบเจ้าตูบได้คงทำไปแล้ว =_="

"ให้ยิ้มก็ได้ แต่แกต้องเอามาคืนภายในสามวันนะ"

"กรีดตด รักแก่ที่สุดเลย~ >_<"

ยัยจี้ดำรีบฉกบัตรจากมือฉันไปอย่างรวดเร็วเพราะกลัวว่าฉันจะเปลี่ยนใจ แต่พูดก็พูดเถอะ หน้าตาฉันกับยัยนี้ไม่ได้เหมือนกันเลยสักนิด จะมีที่เหมือนก็แค่ผิวขาวกับขนาดตัวใกล้เคียงกัน ยังโชคดีที่ยัยจี้ดำคิดถูกต้องที่ตอนเด็กไม่ยอมตีมนม ตัวเลยเล็กเท่าเมี่ยงจนถึงทุกวันนี้ =_= แต่ถึงจะบอกว่าตัวเล็กนั่นเพราะเทียบกับขนาดตัวของผู้ชายแต่ต่างหาก ถ้าวัดระดับผู้หญิงแล้วถือว่าสูงกว่าปกติ เพราะฉันสูงร้อยเจ็ดสิบเป็นพวกสาวก้านยาวผอมๆ หน้าตาก็ถือว่าดูได้มั้ง (ไม่เคยมองว่าตัวเองสวย)

แต่ยัยจี้ดำชอบย้ำกับฉันว่าฉันสวยอย่างนั้นอย่างนี้ (ชมหวังผลหรือเปล่า -_-;) ทั้งหน้าเรียว จมูกโด่ง ตากลมโต ปากบาง ผมสั้นหยักศก สีน้ำตาลอ่อนดูหน้าเด็ก แต่เทียบกันจริงๆ แล้วยัยนี้จิดีเยอะและดูเป็นผู้หญิงมากกว่าฉันอีก ถ้าตัดเรื่องเพศออกไปแล้วยืนคู่กัน สำหรับฉันที่เป็นผู้หญิงออกแนวคร่ำครึไม่ชอบแต่งตัวกับสาว (เทียม) แต่ดูโฉบเฉี่ยวทันสมัยล้ำแฟชั่นทุกองู ฉันว่าหนู่มๆ ต้องเข้ามาจีบหล่อนก่อนแน่นอน =_=

"หน้าในบัตรไม่ได้เหมือนกันสักหน่อย ใครเขาจะเชื่อ" ฉันยังไม่ว้ายแหวะ

"แหมแก มีใครถ่ายรูปบัตรประชาชนแล้วสวยเหมือนตัวจริงบ้างวะ มีแต่ศพจมน้ำหรือไม้ก็ศพโดนรุมกระที่บ้ำเลือดข้าหนองรอดัลยกรรมทั้งนั้นแหละ"

ก็จริง ขนาดบัตรฉันที่ถ่ายเมื่อสามปีก่อนยังดูเหมือนศพเลย ไม่รู้ผิดที่กล้องหรือคนกันแน่ =_=;

"แกเอาไปใช้แล้วอย่าลืมเอามาคืน"

"ย้าจ้ง เคยเห็นฉันเปียวกแด้ด้วยเหร >_<"

"เซอะ กล้าถาม"

"เอาน่าๆ ครั้งนี้ไม่หายหัวแน่จ้า งั้นฉันไปละ เพื่อนร่ำกอก มั่วบๆ >3<"

พอได้ตั้งใจแล้วเจ้าหล่อนก็ลลลลาจากไปด้วยสีหน้าเข้มขื่น ฉันเลยหันกลับมา นั่งจๆ จ้องๆ แล็บที่อปเครื่องมือทำมาหากินของตัวเองต่อ แต่

ยังไม่ทันจะเปิดไฟล์ก็มีเสียงริงโทนเฉพาะดังขึ้น

ยัยตัวรับโทรศัพท์ ยัยตัวรับโทรศัพท์~

ได้ยินที่ไรสะดุ้งทุกที เสียงนี้คือเสียงที่แม่ฉันอัดไว้แล้วสั่งห้ามเปลี่ยน

เองคะ =_=

ติด!

"จ๋า~ ว่าไงจะคุณดาราพราย นักเขียนชื่อดังงง~"

ฉันเรียกเต็มยศจนได้ยินเสียงขำในลำคอจากปลายสายก่อนจะถาม
เข้าเรื่อง

(แม่จะโทรมาถามว่าลูกเขียนบทละครเสร็จหรือยัง พอตีคุณพัดเขา
เร่งมา --)

"ยังเลย แต่อีกสามวันน่าจะเสร็จ แล้วนี่แม่ไปทำอากรรมณ์อยู่คนเดียว
ในป่าในดอยเป็นไงบ้าง =O="

แม่ฉันเป็นนักเขียนนวนิยายและตอนนี้งำลังอยู่ในช่วงเดินสายเปลี่ยน
สถานที่เพื่อสร้างสรรค์แรงบันดาลใจใหม่ๆ ให้กับตัวเอง

(ทำมาแซว เขาเป็นว่าแม่สบายดี ยังไงถ้าลูกเขียนเสร็จแล้วก็เอาไป
ส่งคุณพัดได้เลย แม่บอกเขาไว้แล้ว)

"รับทราบค่าท่านแม่~"

(แล้วกินข้าวกินปลาหรือยัง แม่ไม่อยู่ไม่ใช่ว่ากินแต่บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป
หรอคะ --)

ฉันขำคึกกับคำถามนี้ เพราะมองไปที่โต๊ะยังเห็นชากถ้วยบะหมี่ที่วาง
วางกองกันระเกะระกะอยู่เลย พอแม่ไม่อยู่แล้วคุณภาพชีวิตของฉันค่อนข้าง
ตามยถากรรมมาก ๆ TAT ไม่ต้องถามถึงพ่อเพราะท่านเสียไปด้วยอุบัติเหตุ
เมื่อตอนฉันอายุสิบขวบ =O= ฉันโตมาโดยมีแม่เลี้ยงแบบซิงเกิลมัม ดังนั้น
เราสองคนเลยเป็นแม่ลูกที่สนิทกันสุดๆ และฉันเองก็มีนิสัยกะเบี๊ยะกะป๊าบ
ออกแนวลุๆ เฮ้ไหนเฮ้นั้นมากกว่าสาวแอ๊บอ่อนหวานจุงแจแนวๆ เทือกๆ ที่
ผู้ชายเขาใฝ่ฝันกันนะ =_=; (มันเป็นผลพวงทำให้บัดนี้ยังไม่มีชายใด
เหลียวแล)

"ก็วันละสามมือเอง แหะๆ" ฉันอ้อมแอ้มบอกก่อนจะว่าต่อ "แม่อยู่

ที่ตายน่าจะหนาวแล้ว คุณดูแลสุขภาพด้วยน้ำ~ เดี่ยวเป็นลมเป็นแล้งไปไม่มี
ดารารายออกหนังสือมาให้ทำเป็นละครละแยแ่น่ คิกๆ"

(ชอบแซวแม่จริง บอกแม่ก็อย่าลืมดูแลตัวเองด้วยละ ผอมกะหรือ
แข่งกับเด็กสาวเขาแถวนี้ได้แล้วนะเรานะ --)

"แหม แม่ไม่รู้อะไร เดี่ยวนี้เขาอินเทอร์เน็ตหุ่่นผอมบาง ดูอย่างนางแบบ
ลี ซีไครงนี่ขึ้นเป็นริ้วเลย =O="

(ยะแม่หุ่่นนางแบบ จันแม่ว่างสายก่อนนะ พอดีมีคนมาเรียกที่หน้า
บ้าน ว่าจะโทรหาใหม่ละ)

"คำ รักแม่น้ำ~"

พอวางสายจันก็เปิดแล็ปที่อปชั่นมาเพื่อเขียนบทละครต่อ และ
บทละครเรื่องนี้ก็ไม่ใช่อะไรที่โหด แต่เป็นเรื่องที่เอามาจากนวนิยายของ
แม่จันเอง แม่จันชื่อ 'ดุษฎี' เป็นนักเขียนนวนิยายชาติดีติดอันดับเบสต์
เซลเลอร์มาตั้งแต่สมัยสิบปีที่แล้วจนถึงปัจจุบันก็ยังมีการนำมาบดฝุ่น
ทำใหม่บ่อยครั้ง ท่านใช้นามปากกาว่า 'ดาราราย' ซึ่งเป็นชื่อจริงของ
จันเอง ส่วนชื่อเล่นก็อย่างที่ไฉนเสียงเรียกจากโทรศัพท์นั่น

คำคือชื่อเล่น นึกแล้วก็ซ้ำเพราะยัยจีดำก็ดันเอาชื่อของจันไปเติมให้
ตัวเองเฉย เวลามีคนเรียกแล้วเราสองคนก็มักจะหันพร้อมกันด้วยอาการ
สับสนหน่อยๆ =_ =

เลิกพูดถึงยัยจีดำแล้วมาเข้าเรื่องกันดีกว่า =_ = ที่จริงจันเพิ่งเรียนจบ
และมาทำงานนี้เต็มตัวเมื่อปีก่อน ตอนนั้นจันอายุยี่สิบสองแต่ก็ถือว่า
ประสบการณ์แบบไม่เป็นทางการมากกว่าคนอื่น เพราะมีแม่เป็น
นักเขียนรวมถึงเขียนบทละครโทรทัศน์นวนิยายของตัวเองด้วย จันเลย
คลุกคลีกับมันมาตั้งแต่เด็ก พอเรียนจบก็ได้รับการแนะนำจากแม่ให้มา
ทำแทนในส่วนของงานเขียนบท (แอบใช้เส้นนิดหน่อย) จันเลยมีโอกา
สหาประสบการณ์และรวบรวมไว้เป็นประวัติการทำงานของตัวเอง ผลงาน
ที่จันทำมาสามเรื่องต่างก็เป็นละครฮิตของช่อง และมันทำให้ผู้จัดหลาย
คนวางใจที่จะร่วมงานกับจัน หนึ่งในนั้นคือนำพัตที่เป็นทั้งผู้จัดมือทองแถม
ยังเป็นเพื่อนสนิทในวงการของแม่จันอีกด้วย

"เฮ้อ สามวันต้องเสร็จ ลุย~!"

ฉันบิดขี้เกียจพร้อมกับเริ่มตั้งหน้าตั้งตาเคาะประโยคบางอย่าง คล่องแคล่ว แต่จะว่าไปอีกสามวันคงได้รับข่าวดีจากยัยจีดำมั้ง ปานนั้น คงได้สมรสสมรักกับหนุ่มรายใหม่ที่เข้าใจว่าเจ้าหล่อนเป็นสาวแท้ =_

จิกๆ

"เอ๊ะ ทำไมหนังตากระตุก =*=";

จิกๆๆ

พอนึกถึงยัยนั้นแล้วหนังตาฉันกระตุกยิกๆ จนฉันต้องระลึกลงถึง คำโบราณที่ว่า 'ขวาร้าย ช้ายดี' และพอมาดูหนังตาตัวเองฉันก็เหงื่อตก ขึ้นมาตึงๆ

"ตาขวา =_;;; หวังว่าสามวันข้างหน้าคงไม่มีเรื่องวิปริตอาเพศอะไร เกิดขึ้นในชีวิตฉันหรอกนะ"

ขณะที่อีกด้าน...

11.56 P.M.

♫ ♫ ♫~

เสียงเพลงสากลเปิดดังกระหึ่มบีบรัดจิ้งหะหัวใจจนเต้นตุบๆ ชายหนุ่มหญิงสาวต่างพากันแดนซ์อย่างเมามันในแสงสีวิบวับตัดกับความมืด ไม่วैनแม้แต่กลุ่มสาวนักเต้นที่โยกย้ายส่ายสะโพกกันจนเป็นจุดเด่นในขณะนี้

"กรี๊ดดดดดดดด ไว๊วๆ~"

ตึกๆ

สันสูงของพวกเขากระทบพื้นดังเป็นจิ้งหะเต้นร่าใจ สายตาต่างก็ โปรยเสน่ห์มองหาหนุ่มถูกใจและวัดคะแนกันว่าใครจะมีคนมาขาย ขนมหีบมากที่สุดใน

"อู๊~ กรี๊ดดดดดดดด~!!"

จีดำสวมเดรสรัดรูปสีด้าสวยโดดเด่นกว่าใคร ทุกคนในกลุ่มยิ่งย่ำมใจ เมื่อรับรู้ได้ถึงกระแสความสนใจจากบรรดาชายหนุ่มเกินครึ่งที่เริ่มเข้ามา เต้นเปียดประชิดอยู่กลางฟลอร์ โดยหารู้ไม่ว่าที่จริงแล้วพวกเขาเป็นสาวเทียม

ทั้งหมด!

"โอ๊ย แก ไม่อยากเชื่อว่าทุกคนจะมองพวกเราตาเป็นมันขนาดนี้" ลิซ่าหนึ่งในเพื่อนสาวเอ่ยเสียงดัดพลางหัวเราะคิกคัก

"เก็บอาการหน่อยยะ ไหนๆ วันนี้ก็ปลอมตัวมาเป็นผู้หญิงแล้ว แก ก็อย่าทำให้เสียเรื่องล่ะ เสียงก็อย่าหลุดด้วย"

จีต้าร้องเตือน อันที่จริงเธอออกจะรู้สึกผิดนิดหน่อยที่โกหกเอา บัตรประชาชนเพื่อนมาใช้ แต่ทำไงได้ คราวนี้เป็นนัดออกล่าเหยื่อแบบที่ทุกคนในกลุ่มเต็มใจกันว่าห้ามให้ใครจับได้นี่นาว่าสาวไม่จริง เพราะทุกคนผ่านการโมดิพายด์เครื่องมาใหม่ก็เลยเกิดอยากจะเช็กเรตติ้งให้กับตัวเอง งานนี้ใครหลอกเนียนสุดถือว่าชนะแล้วจะได้เงินพนันจากกลุ่มไป เผลอๆ อาจจะได้หนุ่มสักคนที่ถูกใจติดไม้ติดมือกลับคอนโดฯ ไปด้วย แค่หลอกเพื่อนคำเดียวคงไม่เป็นไร ไหนๆ ตอนนี่เริ่มเมากเริ่มแล้วก็แกลงทำสิมว่ารู้สึกผิดไปซะ

"น้อยๆ น้อย แกคิดว่าแกสวยเวรตคนเดียวหรือไงยะ เดี่ยวถ้าเกิดขึ้นได้เหยื่อก่อน แกอย่าสิมเตรียมตัวแพ้ชนะนะยะ คิกๆ"

"แพ้ไม่กลัว กลัวไม่แพ้ยะ ไม่เห็นหรือไงว่าพอนุ่มสูงๆ ที่บาร์ส่งสายตาให้ฉันนะ"

"ซี ังั้นๆ แหละ เดี่ยวฉันจะเก็บถวนนี้ให้เรียบเลย แก่คอยดู"

"คิก ังั้นฉันเลิกเดินแล้วไปตามคำเชิญทางสายตาของพ่อรูปหล่อก่อนนะจะเพื่อนๆ"

พุดจบจีต้าก็เดินขม้ายชายตาไปใกล้ชายหนุ่มที่ยืนรอท่าอยู่ เขาหันไปบอกรับเทนเดอร์เพื่อสั่ง Dry Martini ส่งให้เธอเพื่อเริ่มต้นสถานสัมพันธ์

"เชิญครับ"

"ขอบคุณ ฉันจีต้าค่ะ >_<"

จีต้ายกเครื่องดื่มขึ้นจิบด้วยสีหน้าสวยแบบยั่ววนอีกฝ่ายนิดหน่อย เรื่องการตีบทแตกในร่างผู้หญิงมีหรือจะพลาด อีกอย่างเรื่องเสียงก็ดัดจนเหมือนผู้หญิงแท้แม่ให้มาขนาดนี้ไม่มีทางแอบแตกเด็ดขาด

"เรียกผมว่าเจมส์ก็ได้ ผมแอบมองคุณตั้งแต่เข้ามาแล้วล่ะครับ"

"นี่คุณมาคนเดียวหรือคะ"

"ผมโสดนี่ครับ แต่คุณนี่ไม่แน่เพราะเห็นพาเพื่อนสาวมาตั้งกลุ่มใหญ่
แถมสวยๆ ทั้งนั้น ^_^"

"คิก มากับเพื่อนผู้หญิงแล้วทำไมถึงคิดว่าฉันไม่โสดล่ะคะ >_<///"

"อ้าว ผมก็คิดว่าพวกสาวๆ เขาชอบหนีแฟนมาเที่ยวกันตามประสา
ผู้หญิงเป็นกลุ่มๆ แบบนี้ ไม่ใช่หรือครับ ^_^"

จีดำหัวเราะคิกคักดีกรียาเต็มที การพูดคุยเลยผ่านกระทั่งสบโอกาส
ยามคู่สนทนาตายใจ อีกฝ่ายจึงเริ่มหันไปส่งซิกให้บาร์เทนเดอร์ก่อนจะยื่น
แก้วมาเปลี่ยนให้เธอหลังจากดื่มหมดไปหลายแก้ว สีหน้ายิ้มแย้มเผยขึ้นมา
จางๆ พร้อมกับเธอที่ยกแก้วดื่มอย่างไม่รู้อะไร กระทั่งคุยกันไปได้สักพัก
เธอกลับรู้สึกมีเมฆอย่างผิดปกติ สติเริ่มไม่สัมพันธ์กับการกระทำเมื่อร่าง
ปกเปียกโผล่เข้าหาชายหนุ่มอย่างรู้มรอัน เขายิ้มล้าพองใจก่อนจะตระกอง
กอดเธอออกจากที่นี่

"ผมจะพาคุณไปหาอะไรสนุกๆ ทำ หึๆ"

เขาพาจีดำเร้นกายออกมาท่ามกลางผู้คนที่เดินกันอย่างเมามาย แต่
พอเดินไปตรงทางออก ร่างของเธอกลับเดินชนหญิงสาวอีกคนเข้าอย่างจัง
ตุ๊บ!

กระเป๋าถือของฝ่ายแรกหล่นพร้อมกับจีดำที่ล้มลงไปทั้งตัว กระเป๋า
เปิดจนของเทกระจาดรวมกัน ฝ่ายชายหนุ่มรีบก้มลงช่วยเก็บของให้อย่าง
ลวกๆ ยังไงเขาก็กลัวถูกใครมองว่ามอมผู้หญิงออกจากที่นี่

"โธ้ย นี่เดินยังไงเนี่ย!" อีกฝ่ายบ่นอย่างหัวเสีย มือก็ก้มเก็บของอย่าง
รีบร้อน

"คิกๆ เดินอย่างคนสวยงายยย~"

จีดำปายมือไปมาด้วยท่าทางไม่รู้สติ เธอถูกดึงให้ลุกขึ้นพร้อมกับโดน
ลากให้ตามชายหนุ่มแปลกหน้าไปโดยไว

"ไปเถอะจีดำ"

"ไป ปายยย~"

"อะไรกัน *= ชนแล้วไม่ขอโทษสักคำ เอ๊ะ O_O"

อีกฝ่ายที่ยืนอยู่ก่นด่าตามด้วยน้ำเสียงหงุดหงิด พอเธอเปิดเช็กของที่เก็บมาในกระเป๋ากลับต้องแปลกใจเมื่อมีบัตรประชาชนของอีกฝ่ายหลงติดมา ตอนแรกเธอจะทิ้งมันไป แต่แล้วสีหน้ากลับเผยยิ้มพราวเมื่อคิดเปลี่ยนใจเก็บบัตรนี้ไว้กับตัวก่อนจะเดินเฉิดฉายเข้าไปด้านในอย่างอารมณ์ดี

2

Erotic

(Scorpio's Part)

VIP Room No.69 1.45 A.M.

"ไม่เอาสิคะนิวเคลียร์ แบบนั้นมันจ๊กจิ้นนะ~ >///
<"

ผมก้มหน้าซุกชอกคอชาวอย่างอารมณ์พาไป อิม...ไม่รู้ตอนนี้ก็โง่งงก็ยามเข้าไปแล้ว แต่นั่นไม่เป็นปัญหา ถึงแม้ว่าฟรุ้งนี้จะมิงงานรออยู่แต่มันก็คือเรื่องของฟรุ้งนี่ ตอนนีผมควรใส่ใจกับแม่สาวนิรนามที่ถูกใจกันตอนเมาได้ที่แล้วพยายามอย่าปล่อยให้ติดกับจะดีกว่า การที่ยวบยแบบไม่ผูกมัดเนี่ยแหละดีที่สุด One night stand นะรู้จ๊กมัย ☺

"เฉยๆ น้า"

ผมจึงมำพร้อมกับสุดตมความหอมของเธอ แต่ให้ตายเถอะ หล่อนใช้น้ำหอมแบรนด์เนมเก้แหงๆ กลิ่นนี้เวียนหัวซะมัด แต่เห็นแก่ความสาวแถมยังดูยั่วชวนถูกสเป็กหรือกระทั่งได้ยอมทำเป็นมองข้ามเรื่องนี้ไป ถ้าไม่อย่างนั้นนี่เสียอารมณ์กันไปข้าง รู้ๆ อยู่ว่าผมมันคนช่างเลือกขนาดไหน นิสัยชอบจับผิดของผมทำงานไม่เคยพลาด แต่ตอนนี้ผมคงเมาได้ที่เลยพยายามมองข้ามทุกสิ่งทุกอย่างที่ซัดตาแล้วมุ่งสู่การชำแหละเหยื่อเลยดีกว่า!

"ได้เวลาย้ายสถานที่แล้ว"

"อ้ายยย~"

ผมพาเธอออกจากผับเพื่อพาไปสู่จุดหมายปลายทางที่เป็นอันรู้กัน การมาเที่ยวอย่างนี้ผมคงตกเป็นข่าวแน่ๆ เพราะผมเองก็ดั่งไช่ย่อย แต่การ

หาเศษหาเลยกับเรื่องแบบนี้มันอุดปากกันได้ด้วยการจ่ายหนัก พวกผู้หญิง
ชั่วข้ามคืนทั้งหลายก็เลยไม่กล้าพูดอะไรมาก อีกอย่างเชื่อว่าผมทำเรื่อง
แบบนี้คนเดียวเสียเมื่อไหร่ ไม่ว่าจะเป็นคราตังยันคนธรรมดาใครๆ เขา
ก็ทำกันทั้งนั้น เพราะนี่มันคือธรรมชาติของผู้ชาย เรื่องเพศมันก็เหมือนกับการ
กินอาหาร แล้วคนเราอดอาหารได้ฉันหรือ จริงมั๊ยครับ ☺

รุ่งเช้า...

แสงแดดแยงเข้าตาจนต้องฝืนลืมตาขึ้นมาอย่างเซ็งๆ โรงแรมนี้ตั้งทิศ
หน้าต่างได้ชัดใจผมจริงๆ นอนยังไม่เต็มอิ่มกลับต้องตื่นเพราะแสบตา!

"ให้มันได้อย่างนี้สิ"

ผมบ่นเงิบงำพร้อมกับความหาใจอ่อนจากร่างหญิงสาวที่นอนเคียงข้าง
แต่ทว่ากลับต้องเบิกตากว้างพร้อมกับสะบัดผ้าห่มออกเพื่อยืนยันกับ
ความว่างเปล่าที่สัมผัสเจอ

พีบ!

"หายไปไหนวะ"

ผมผุดลุกขึ้นด้วยอาการแสบก้นหน่อยๆ แต่ก็ยังกวาดสายตามองรอบ
ห้องด้วยสีหน้าขมวดมุ่น กระทั่งสายตาสะดุดเข้ากับสิลิลิปติกที่เขียนเป็น
ตัวอักษรแดงเด่นตรงบานกระจกที่อยู่ตรงข้ามเตียง

'...Morning ค่ะที่รัก ตื่นแล้วหวังว่าจะไม่ว่ากันนะคะที่ฉันขอลากลับ
ก่อน ขอขอบคุณสำหรับทุกอย่างที่คุณให้ฉัน...'

ให้? ผมให้อะไรเธอ ข้อความประหลาดนั้นทำให้ผมรีบหันมองสมบัติ
ติดตัวก็พบว่ามันอันตรธานหายไป ไม่เหลือเลยแม้แต่เส้นผ่า! แต่นั่นยังไม่
เท่าสร้อยเงินที่มีแหวนวงสำคัญวงนั้นร้อยติดไว้ สร้อยที่สวมติดตัวอยู่
เสมอไม่เคยถลอกกลับถูกฉีกไปจากคอง่ายๆ รู้สึกได้เลยว่าตอนนี้ผมยืนตัว
ลั่นเต็มด้วยความโกรธพลางสบถลั่น

"โธ่โวย! ยัยสิบแปดมงกุฎ!!!"

ผมเดินเป็นคนเสียสติวนไปมาในห้องก่อนจะรีบพุ่งตัวไปกดโทรศัพท์
ที่ตั้งอยู่ตรงหัวเตียงอย่างโมโห

(สวัสดีครับ ผมโทนี่)

"โทนี่ ฉันเอง"

โทนี่คือผู้จัดการส่วนตัวฟวงคนรองรับอารมณ์ของผม หมอฉันอายุ
มากกว่าผมหกปีและได้รับหน้าที่ดูแลผมมาตั้งแต่ผมอายุสิบสอง เรียกว่า
ว่าสนิทเหมือนเพื่อน พี่ชายและคนรับใช้ไปในคราวเดียวกัน...พอๆ นี่มัน
ใช้เวลามาเล่าประวัติมันั้นั้นแหละ ตอนนี่ผมต้องการเสื้อผ้า! -*~^^

(ฉันกำลังจะดำเนินอยู่ นะ โทรหาทำไมถึงปิดเครื่อง)

"โทรศัพท์ถูกขโมย ตอนนี่ฉันไม่มีอะไรติดตัวเลยแม้แต่เสื้อผ้า"

(อะไรนะ =_*)

"ต้องให้ยืมอีกหรือไงวะ ถูกปลดทรัพย์เว้ย นายรีบมาหาฉันเดี๋ยวนี้
เลย เอาเสื้อผ้ามาด้วย!"

(เข้าใจแล้ว ฉันจะไปถึงภายในสิบห้า นาที)

"ไม่ได้! สิบนาทีต้องมาให้ถึง ไม่งั้นฉันได้อาละวาดข้าวของในห้อง
นี่พังก่อนแน่"

เหมือนจะได้ยินเสียงถอนหายใจยาวยืดก่อนจะตอบกลับด้วยเสียง
เรียบๆ แหลงละ โทนี่ไม่กล้าขจัดใจผมอยู่แล้ว และจะไม่มีใครกล้าขจัดใจรวม
ถึงแหงหนวดเสื้ออย่างผมได้ด้วย!

(โอเค สิบนาทีก็สิบนาที นายอย่าบ้าละ ขึ้นทางโรงแรมเอาเรื่อง
ขึ้นมาจะปิดนักรกขโมย)

"เออ!"

ตุ๊ดๆ

พอวางสายไปผมก็พยายามนึกหน้ายัยผู้หญิงบ้านนั้นอย่างบ้าคลั่ง แต่
นึกยังงั้นก็ไม่ได้ออกเพราะปกติผมไม่เคยจำหน้าใครได้สักคน =*=^

"บ้าชิบ รุ่งนี่จะตั้งใจมองยัยนั้นสักหน่อย คราวนี้จะไปหาเบาะแส
จากไหนได้วะ"

ปึงๆ~!!

ผมแม้มริมฝีปากแน่นก่อนจะตะนันทะนี่ระบายอารมณ์หงุดหงิดใจ
แต่แล้วจู่ๆ สายตาของผมกลับไปสะดุดเข้ากับกระเป๋าสตางค์ของผู้หญิง
ผมรีบปราดเข้าไปเก็บมันขึ้นมามองแล้วแงะหาหลักฐานทันที

"O_O"

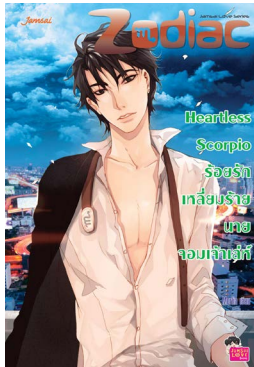
ในนี้มีแค่บัตรประชาชนใบเดียว ผมรีบหยิบมันขึ้นมาดูให้ชัดๆ หน้า
ในรูปดูขำๆ ซีดๆ อย่างกับผีจูออน นี่มันคนหรือผีวะเนี่ย ถึงเมื่อคืนจะเมา
มากแต่ก็ไม่ได้แยะถึงขนาดคิดว่าผีมานอนกนนี้หว่า -*-;; ช่างเถอะ รูปใน
บัตรมันจะวัดตัวจริงอะไรได้ ผมได้แต่ปลอบใจตัวเองพร้อมกับเพ่งมองไป
ยังชื่อและนามสกุลของเธอ

"ดารารพราย ชลมาศ..."

ไม่ว่าจะเป็นบัตรของยัยลิบแปดมงกุฏนั้นจริงหรือไม่ แต่ยังไงนี่ก็ถือเป็น
เบาะแสเดียวที่ผมมี ผมกำบัตรแน่นพร้อมกับเน้นน้ำเสียงลอดไรฟันราว
กับอยากจะพุดกับรูปในบัตรระบายความแค้น

"ไม่ว่าเธอจะเป็นใคร เราได้เจอกันแน่!"

(ติดตามต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/8859305106441.html>